

[Svend Haugaard.]

der også blev sagt, at man ikke kunne svare på det hele, før man havde foretaget en grundigere undersøgelse. Jeg vil gerne henstille, at man foretager denne grundige undersøgelse. Jeg synes ikke, at det er at henholde sig til sund fornuft, når vedkommende dame ikke kunne få lov til at ringe til den amerikanske ambassade, hvad hun jo — i hvert tilfælde ifølge avisen — ikke kunne få lov til.

Der er grund til at se på spørgsmålet, for nu er der jo i dag en ny affære angående en malaj, som er udplyndret i Åbenrå og har mistet ret store beløb. Han bliver sendt retur til Tyskland, for nu kan han jo ikke klare sig selv heroppe. Han har haft arbejde i Tyskland, men de vil ikke have ham igen, fordi han ingen penge har, han bliver sendt tilbage til Danmark, han bliver anholdt her i Danmark, for nu er han subsistensløs, og bliver indsat i en cølle, indtil man får fundet et visum til Tyrkiet, og sammen med to kriminalbetjente, der ledsager ham til Gedser, samt en enkeltbillet til Ankara sendes manden af sted. Han siger til pressen, at han ikke er bitter over den behandling, han får, men han ville gerne have set lidt andet af Danmark end netop en fængselscelle.

Jeg synes, at vi må have en ordening på disse spørgsmål. Når der kommer det ene eksempel efter det andet, må vi finde frem til, at vi i det mindste kan give de pågældende en form for arbejde, indtil deres sag på anden måde kan klares. Det at fængsle et menneske, som ikke er det mindste kriminel, og derefter udvise ham med kriminalbetjente, det kan ikke være en rimelig ordening.

Indenrigsministeren (Hans Hækkerup): Sagen vedrørende malajen kender jeg kun fra aviserne og må derfor tage ethvert forbehold. Det er jo ikke givet, at manden giver den fuldstændig sandfærdige fremstilling, når han udtaler sig til pressen. Det gjaldt jo i hvert fald for den amerikanske dame, at det gjorde hun ikke, thi det, hun tilkendegav, var jo, at hun ikke kunne identificere sig selv, og det kan jo være grunden til, at politiet sagde, at der så ikke var noget at gøre.

Når hr. Svend Haugaard henstiller, at der foretages nærmere undersøgelse af de fulgte fremgangsmåder, den fulgte praksis, er det klart, at jeg lader denne henstilling gå videre til justitsministeren.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Raunkjær* til ministeren for offentlige arbejder:

„Hvilke foranstaltninger påtænker ministeren iværksat for at hindre havets gennembrud ved Ringkøbing Fjord?“

Skriftlig begrundelse:

Spørgsmålet er foranlediget af, at en række storme har skyllet store dele af klitten ud i havet bl. a. i området ved Ågab, hvilket bl. a. kan konstateres ved, at de store bunkers, der blev bygget under krigen, nu ligger ude i vandet. Der er kun et svagt værn tilbage på den smalle landtange, og det er med stigende ængstelse og uro, den stedlige befolkning ser situationen udvikle sig.

Store, lavtliggende, brugbare arealer i egnen omkring Ringkøbing Fjord vil ved havets gennembrud blive oversvømmet og lagt øde af saltvandet, derunder afvandringsprojektet i Skjernådal.

Formanden: Spørgeren har ordet for at supplere sin skriftlige begrundelse af spørgsmålet.

Raunkjær: Som nævnt i den skriftlige motivering af mit spørgsmål til ministeren for offentlige arbejder har en række storme svækket klitternes muligheder betydeligt som værn mod, at havet bryder igennem den nogle steder særdeles smalle strimmel land, som skiller Ringkøbing Fjord fra havet. Den stedlige befolkning, der gennem årene har fulgt udviklingen, ser på situationen med megen alvor. Bryder havet igennem, vil store frugtbare landområder blive lagt øde omkring Ringkøbing Fjord, bl. a. Skjernåprojektet, der ellers i forsøgsplanerne lover store udbytter.

Med hensyn til havets gennembrud er vi ikke uden fortilfælde. I 1910 væltede store vandmasser igennem ved Hvide Sande, og vandet steg så højt, at ilden slukkedes